

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์มีธรรมชาติที่ต้องอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังที่เรียกว่า “ สัตว์สังคม (Social Animal) ” ไม่สามารถจะดำรงชีวิตอย่างโดดเดี่ยวได้ จึงมีการตกลงกันของมนุษย์ในสังคมให้ มีข้อพึงประพฤติปฏิบัติของมนุษย์ในสังคมให้บังเกิดขึ้น โดยทุกๆคนในสังคมมีความเห็นพ้องต้องกัน ข้อพึงประพฤติปฏิบัตินี้ อาจปรากฏในรูปแบบของกฎหมาย ระเบียบของสังคมโดยมนุษย์สร้างขึ้นมาเอง หรือดึงมาจากหลักของศาสนา หรือความเชื่อของตนเอง หลักพึงปฏิบัตินี้ ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นของสังคมเราเรียกหลักนี้ว่า “ จริยธรรม ” หรือความหมายอีกนัยหนึ่งก็คือ บรรทัดฐาน (Norms) ของสังคมโดยมีสิ่งที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 ประการคือ ตัวเราเอง ผู้อื่น และ ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองและผู้อื่น (สุโขทัยธรรมมาธิราช , 2535) ถ้ามนุษย์ทุกคนประพฤติ ปฏิบัติตามจริยธรรมที่กำหนดร่วมกันไว้ สังคมนี้อาจจะสงบสุข เพราะจริยธรรมเป็นลักษณะ ประสพการณ์และหน้าที่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ เป็นมาตรฐานความประพฤติในสังคม บุคคลจะ พัฒนาความรับผิดชอบชั่วดี ให้เหตุผลจนกระทั่งพัฒนาพฤติกรรมของตนเอง มีความสัมพันธ์ ในสังคมตามสิทธิ และ หน้าที่อย่างถูกต้องดีงาม (ประภาศรี ศรีนอำไพ , 2535)

จริยธรรม เป็นเรื่องทีละเล็กละน้อย และ มีความสัมพันธ์กับการดำรงชีวิตของคนใน สังคม มานานตั้งแต่เริ่มมีกลุ่มเกิดขึ้น ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น และ ถ้าหากสมาชิกของสังคม ชาติจริยธรรมผลก็คือ สังคมจะรุ่งเรือง และ สืบสานเกิดปัญหาตามมา ที่เรียกว่า “ ปัญหาสังคม ” ดังจะเห็นได้ตามหน้าข่าวหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิชิตอยู่เป็นประจำ เช่น ข่าวอาชญา กรรมต่างๆ การปล้นจี้ การเอาเปรียบในสังคม เป็นต้น อาชญากรรมทางเพศเป็นอีกตัวอย่าง หนึ่ง ที่แสดงให้เห็นความบกพร่องทางจริยธรรมของผู้กระทำผิด ซึ่งเป็นสมาชิกของสังคมได้ อย่างชัดเจน ปัจจุบันอาชญากรรมประเภทนี้ เกิดในย่านที่มีความเจริญ มีคนพลุกพล่าน มี สาเหตุต่างๆมากมาย

สาเหตุหนึ่ง ก็คือการปลูกฝังจิตสำนึกทางการศึกษา จริยธรรม ศีลธรรมของประชาชนก็ยังไม่ได้รับ การแก้ไขช่วยเหลือจากรัฐได้อย่างเต็มที่ (ไพรัตน์ พงษ์เจริญ , 2538) จากสถิติของกรม ตำรวจในรอบ 10ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 -- พ.ศ. 2537 พบว่าคดีกระทำผิดเกี่ยวกับเพศมีรายงาน สถิติดังผลในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รายงานการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศของกรมตำรวจตั้งแต่ พ.ศ. 2527 -- พ.ศ.2537

พ.ศ.	ข่มขืนกระทำชำเรา		ข่มขืนกระทำชำเราและฆ่า		ล่อลวงหญิงและเด็กเพื่อสำเร็จความใคร่		อนาจาร		ทวารอาณัติ	
	รับแจ้ง	จับได้	รับแจ้ง	จับได้	รับแจ้ง	จับได้	รับแจ้ง	จับได้	รับแจ้ง	จับได้
2527	2,663	1,680	31	23	250	177	2,810	1,959	5,723	3,816
2528	2,609	1,696	21	16	199	140	2,908	2,031	5,716	3,867
2529	2,661	1,730	27	18	175	117	3,055	2,176	5,891	3,996
2530	2,549	1,651	27	23	161	112	2,764	1,992	5,477	3,778
2531	2,724	1,749	22	16	203	138	2,819	1,973	5,763	3,873
2532	2,619	1,802	31	24	194	136	2,696	2,027	5,509	3,965
2533	2,514	1,742	22	20	194	136	2,551	1,968	5,356	3,920
2534	2,548	1,833	21	16	190	157	2,472	1,966	5,373	4,078
2535	2,743	1,996	21	17	270	208	2,545	2,025	5,785	4,388
2536	3,370	2,428	14	12	260	206	2,855	2,193	6,719	5,002
2537	3,642	2,567	12	8	262	180	3,177	2,506	7,360	5,460

จากสถิติดังกล่าวพบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 เป็นต้นมา พบว่าสถิติของอาชญากรรมทางเพศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อาชญากรรมทางเพศจัดเป็นอาชญากรรมที่ร้ายแรง และ เป็นอาชญากรรมที่มีมาแต่โบราณ (traditional crime) กฎหมายของไทยก็ประณามว่าเป็นการกระทำที่ไม่ดี ในประเพณีของชาวยิวและชาวคริสเตียน เป็นข้อห้ามในบัญญัติ 10 ประการตามกฎหมายของโมเสส (law of Moses) ในเรื่องของอาชญากรรมและในการประณามการกระทำผิดเหล่านี้ ของ

ระบบประเพณี จึงเป็นผลสะท้อนให้เกิดกฎหมายต่อต้านการกระทำผิดของเหล่าอาชญากรรม (Haskell และ Yablonsky, 1973) Gebhard และคณะ ได้แบ่งประเภทของผู้ที่กระทำการช่มชืดนกระทำซ้ำเราไว้ 6 ประเภท 2 ประเภทในนั้นคือ ประเภทชอบความรุนแรงคือ ซาติสม์ ในกลุ่มนี้มักจะมีความรู้สึกที่ไม่ดี อยากร้ายผู้อื่น ซึ่งเป็นเพศตรงข้ามกับตน อีกประเภทเป็นพวกอันธพาลไร้ศีลธรรม ในประเภทนี้ จะไม่สนใจกฎเกณฑ์ของสังคม และมักเป็นพวกที่ยึดตัวเองเป็นหลัก (egocentric hedonism) แสวงหาแต่ความสุขสบายให้แก่ตนหวังเพียงได้ร่วมประเวณี เท่านั้นไม่ใส่ใจในความรู้สึกของผู้อื่น พวกที่จัดอยู่ในประเภทนี้จะมองผู้อื่นเป็นเพียงวัตถุที่ใช้บำบัดความต้องการทางเพศ เท่านั้น

การศึกษาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การกระทำผิดลักษณะนี้ มาจากแรงจูงใจส่วนบุคคล เป็นการแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่กระทำผิดนั้นขาดจริยธรรมหลายๆด้าน ทั้งทางด้านจริยธรรมด้านเพศ จริยธรรมด้านความอดทน จริยธรรมด้านความเมตตากรุณา และ จริยธรรมด้านความไม่สัมฤทธิ์ในตนเองเกี่ยวกับอนาคต เมื่อถูกจับกุมพบว่า ทุกคนจะบอกว่าทราบว่าเป็นตัวเองได้กระทำผิดกฎหมายและผิดต่อศีลธรรม บางคนเมื่อถูกจับแล้ว ยังแสดงอาการไม่สะทกสะท้านต่อความผิดที่ตนเองกระทำลงไป ดังที่พบเห็นได้บ่อยๆ ตามข่าวหน้าหนังสือพิมพ์โทรทัศน์ที่ถ่ายทอดให้คนทั้งประเทศได้ชม ภาพที่เห็นจะเป็นภาพที่ยิ้มแย้มตอบรับว่า ที่ตนหรือพวกของตนทำแบบนั้น เพราะยามใจผู้เสียหายไม่กล้าแจ้งความ อีกทั้งยังได้เงินที่แย่งชิงจากผู้เสียหายมาใช้อีกด้วย ยิ่งทำให้เห็นได้ชัดเจนถึงความบกพร่องทางจริยธรรม ศีลธรรมอันดีงาม การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคม มีส่วนทำให้เกิดปัญหานี้เพิ่มขึ้น ดังที่กล่าวข้างต้น แต่ทำไมผู้ชายที่อยู่ในวัยเดียวกันเผชิญกับสถานการณ์เดียวกันจึงไม่เลือกที่จะกระทำพฤติกรรมเช่นนั้นทุกคน เพราะทุกคนก็อยู่ในสภาพสังคมที่คล้ายคลึงกัน มีการศึกษามากมายเกี่ยวกับผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ แต่ภายในประเทศไทยยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศมาก่อน ผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษาระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ โดยเปรียบเทียบกับบุคคลเพศชายทั่วไปที่ไม่เคยกระทำผิดคดีใดๆมาก่อน ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่และมีปัจจัยใดบ้างที่เข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมในกลุ่มเสี่ยงที่จะกระทำผิดได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศกับบุคคลเพศชายทั่วไปที่ไม่เคยกระทำผิดคดีใดๆ
3. เพื่อเปรียบเทียบ ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ กับ บุคคลเพศชายทั่วไปที่ไม่เคยกระทำผิดคดีใดๆ
4. เพื่อเปรียบเทียบ ความสัมพันธ์ ของลักษณะการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็ก กับระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ กับ บุคคลเพศชายทั่วไปที่ไม่เคยกระทำผิดคดีใดๆ
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ของจำนวนครั้งที่ได้รับการอบรมจริยธรรม ขณะถูกคุมขัง กับระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ

สมมติฐาน

1. ระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของ ผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ แตกต่างจากบุคคลเพศชายทั่วไปที่ไม่เคยกระทำผิดคดีใดๆ
2. ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กทั้ง 4 แบบมีความสัมพันธ์กับระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกันทั้งกลุ่มผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศและกลุ่มบุคคลเพศชายทั่วไปที่ไม่เคยกระทำผิดคดีใดๆ
3. ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็ก ของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ แตกต่างจากบุคคลเพศชายทั่วไปที่ไม่เคยกระทำผิดคดีใดๆ
4. จำนวนครั้งของการได้รับการอบรมจริยธรรม มีความสัมพันธ์ต่อระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ

นิยามคำศัพท์

ผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ หมายถึง บุคคลผู้ซึ่งกระทำผิดเกี่ยวกับเพศที่ถูกพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก และ ต้องขังอยู่ในเรือนจำกลางคลองเปรม เรือนจำพิเศษกรุงเทพ ทณฑสถานวัยหนุ่มมีนบุรี และ เรือนจำพิเศษมีนบุรี

ความผิดเกี่ยวกับเพศ หมายถึง ความผิดที่มีลักษณะ ซ่มเขินกระทำชำเรา ซ่มเขินกระทำชำเราและฆ่า ล่อลวงหญิงหรือเด็กเพื่อสำเร็จความใคร่ของตนเองและผู้อื่น และ อนาจาร

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็ก หมายถึง การที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองในวัยเด็กที่ดูแลกลุ่มที่ศึกษานานที่สุด ได้เลือกปฏิบัติต่อกลุ่มที่ศึกษาและเรียกร้องให้กลุ่มที่ศึกษาปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่นไปในทำนองต่างๆเป็นประจำในวัยเด็กเพียงแบบเดียวจากลักษณะการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็ก 4 แบบ

1. ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (The authoritarian pattern) หมายถึง บิดาหรือมารดา หรือผู้เลี้ยงดูมักจะควบคุมบุตรทั้งพฤติกรรม ความคิด เจตคติ บิดาและมารดาหรือผู้ดูแลมักออกคำสั่งให้ปฏิบัติตามเสมอถ้าหากไม่ปฏิบัติตามจะถูกลงโทษเสมอ
2. ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป (The overprotective pattern) หมายถึง บิดามารดา หรือผู้ดูแลแสดงความรักความห่วงใยบุตรจนเกินไป ให้ความช่วยเหลือเกินความจำเป็นมักเข้ามายุ่งเกี่ยวกับบุตรทุกเรื่องบุตรจะรู้สึกว่าตนเองไม่มีอิสระ
3. ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (The democratic pattern) หมายถึง บิดามารดา หรือ ผู้เลี้ยงดูแสดงความรักและส่งเสริมให้บุตร มีอิสระทางความคิดการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาต่างๆด้วยตนเอง บิดา มารดาหรือผู้เลี้ยงดูจะอธิบายเหตุผลในการส่งเสริมหรือห้ามมิให้ทำสิ่งต่างๆ
4. ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ (The permissive pattern) หมายถึง บิดามารดา หรือผู้เลี้ยงดูยินยอมให้บุตรแสดงพฤติกรรมต่างๆได้ตามใจปรารถนา โดยไม่ต้องทำตามกฎเกณฑ์แม้กระทำผิดก็ไม่ต้องรับโทษ บุตรจะรู้สึกว่าถูกปล่อยตามใจ โดยไม่มีคำแนะนำที่ไม่เหมาะสมในการแก้ปัญหา

ระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลเลือกที่กระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยแบ่งระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมตามทฤษฎีของ ไคลเบิร์ก (Kohlberg)

จริยธรรม หมายถึง พฤติกรรมอันดีงามที่บุคคลพึงกระทำต่อตนเอง และ ต่อผู้อื่น เพื่อก่อให้เกิดความสงบสุขและความเจริญก้าวหน้าในสังคม

จริยธรรมด้านเพศ หมายถึง เจตคติที่มีต่อเพศตรงข้ามในเรื่องของการยอมรับนับถือ และให้เกียรติแก่เพศตรงข้ามในเรื่องของสิทธิและเสรีภาพ

จริยธรรมด้านความอดทน หมายถึง การอดทนและอดกลั้นไม่ว่าจะเหนื่อยยาก หรือถูกบีบคั้นจากสถานการณ์ใดๆ อีกทั้ง อดทนต่ออารมณ์ยั่วยวนต่างๆ เช่นสิ่งที่ยั่วยวนให้ โกรธหลงบ้าง ทั้งรูป รส กลิ่น เสียง และการสัมผัสทางกาย

จริยธรรมด้านความใฝ่สัมฤทธิ์ในอนาคต หมายถึง ความพึงพอใจ ความเพียรในหน้าที่และอาชีพสุจริตของตน ความสำเร็จในชีวิตครอบครัวของตนเอง

จริยธรรมด้านความเมตตากรุณา หมายถึง ความหวังให้ผู้อื่นเป็นสุข มุ่งหวังให้ผู้อื่นพ้นทุกข์และไม่เบียดเบียนผู้อื่น

จำนวนครั้งของการอบรมจริยธรรม หมายถึง จำนวนครั้ง ของการอบรม ที่ทาง กรมราชทัณฑ์จัดให้แก่ผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ และ กลุ่มผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับ เพศได้เข้ารับการอบรมจริง เช่น การเข้าฟังธรรมเทศนาอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับจริยธรรม และ ศีลธรรมจากพระสงฆ์ การอบรมจิตภาวนาซึ่งเป็นการเรียนเกี่ยวกับศาสนาทั้งภาคทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติมีระยะเวลาในการอบรม ครั้งละ 1 เดือน การอบรมจากอนุศาสนาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นๆในการวิจัยนี้ยกเว้นการอบรมแรกเข้าแนะนำการใช้ชีวิตขณะอยู่ในเรือนจำซึ่งจะได้รับ ทุกคน การเรียนธรรมศึกษาคือการเรียนทางภาคทฤษฎีเกี่ยวกับศาสนาพุทธซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ คือระดับนักธรรมตรี นักธรรมโท และนักธรรมเอก

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาความแตกต่างของระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ต้อง ขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ กับ บุคคลเพศชายทั่วไปที่ไม่เคยกระทำผิดคดีใดๆและ บัณฑิตที่มีผล ต่อระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ต้องขังที่กระทำ ผิดเกี่ยวกับเพศที่ถูกพิพากษาตัดสินถึงที่สุดต้องโทษจำคุกในเรือนจำกลางคลองเปรม เรือนจำ พิเศษกรุงเทพ เรือนจำพิเศษมีนบุรี และทัณฑสถานวัยหนุ่มมีนบุรี เท่าที่คงอยู่ในช่วงเวลาที่เก็บ ข้อมูลจำนวน 317 คน และบุคคลเพศชายทั่วไปที่ไม่เคยกระทำผิดคดีใดๆ จำนวน 319 คน โดย

วิธีการสัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นและแบบสัมภาษณ์ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กซึ่งดัดแปลงจากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของ ปันดดา มุมบ้านเช่า (2537) เริ่มเก็บข้อมูลในเดือน มกราคม 2538

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลพื้นฐาน ประกอบในการวางแผนพัฒนาจริยธรรม ของหน่วยงานที่รับผิดชอบ เป็นการช่วยป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศ และ เพื่อช่วยลดปัญหาอาชญากรรมทางเพศ
2. เป็นการช่วยประเมินผล การให้การอบรมจริยธรรมของกรมราชทัณฑ์แก่ผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนอบรมทางจริยธรรมของหน่วยงานที่รับผิดชอบแก่ผู้ต้องขังในเรือนจำที่เหมาะสมต่อไป

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย